

Cap. 2, v.23-28

23. Și pe când mergea El într-o sâmbătă prin holde, ucenicii Săi, pe cale, au început să smulgă spice. 24 Și fariseii îi ziceau: „Vezi, de ce fac ei sâmbăta ce nu se cuvine?” 25 Și Iisus le-a răspuns: „Oare niciodată n'ați citit ce a făcut David când a fost în lipsă și a flămânzit, el și cei ce erau cu el? 26 cum a intrat în casa lui Dumnezeu, în zilele lui Abiatar arhiereul, și a mâncat pâinile punerii-înainte, pe care nu se cuvenea să le mănânce decât preoții, și a dat și celor ce erau cu el?” 27 Și le zicea: „Sâmbăta a fost făcută pentru om, iar nu omul pentru sâmbătă; 28 așa că Fiul Omului este Domn și al sâmbetei (al Sabatului)”.

Următorul conflict dintre Iisus și farisei, are ca temă **Sabatul (Sâmbăta)**. Fariseii îi critică pe ucenici pentru faptul că **smulgeau spice**. Chiar dacă mobilul acestor smulgeri de spice era foamea, în ochii fariseilor și potrivit interpretărilor lor legaliste, **gestul era echivalent cu acțiunea de a secera**, a strânge recolta, a procura hrană, deci a lucra în ziua Sabatului; ceea ce constituia un delict, adică o încălcare a interdicției religioase de a munci în Ziua de Odihnă.

Răspunsul Mântuitorului este unul scripturistic, făcând apel la o încălcare mult mai „gravă” a Legii mozaice, consemnată în paginile Vechiului Testament (1 Regi, 21:1-6). **David și cei care erau cu el**, aflați atunci sub amenințarea lui Saul, se refugiază în Templu. Acolo **nu au ce să mănânce decât „pâinile punerii-înainte”** care, tehnic vorbind, se puteau consuma doar de către preoți (cf. Levitic 24:9).

Episod ce dovedește faptul că nevoile omului sunt mai prețioase în ochii lui Dumnezeu decât detaliile cultice, interpretate legalist. Fapt întărit de către Iisus în versetul următor, în care afirmă că Sabatul a fost creat nu doar pentru a fi o regulă religioasă inviolabilă care trebuie impusă cu orice preț, ci **această Zi de Odihnă a fost gândită de către Dumnezeu în primul rând pentru a împlini nevoile spirituale și materiale ale omului**.

Ceea ce urmează este însă și mai șocant pentru farisei. Mântuitorul concluzionează, afirmând că „Fiul Omului” (Mesia) este și „Domn al Sabatului”. Adică aceeași putere și autoritate pe care o are Dumnezeu în a decide care zile trebuie respectate și consacrate o are și „Fiul Omului” – Mesia – Iisus Hristos. Recitind și versetele precedente din acest capitol, care se referă la iertarea păcatelor, vedem că **Iisus are aceeași putere și prerogative ca și Dumnezeu-Yahve**. Sau, cum spunem în Crezul ortodox, El este „Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat”.